

[Maigaard.]

delse af fiskeriinspektionen, som bliver nødvendig ved fiskerigrænsens udvidelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 146 stemmer; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt.

(Lovforslag nr. L 103. Fremsat 9/11 76. Første behandling 3/12 76. Betænkning 10/12 76. Anden behandling 15/12 76. Tillægsbetænkning 15/12 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gunner Baunsgaard (RV):

På nogle partiers vegne kan jeg sige, at det særlige Grønlandsudvalg har været samlet til et udvalgsmøde mellem anden og tredje behandling.

Nu er det jo sådan, at ethvert medlem i tinget kan ønske og også bede om at få en behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling her i salen, men jeg synes nok, at det må påtales her, at ordføreren ikke engang var medlem af udvalget, men måtte udskiftes mellem anden og tredje behandling. Jeg synes nok, at jeg vil nævne det.

Efter et timelangt møde i udvalget og samråd med ministeren, hvor problemerne omkring det grønlandske fiskeriterritorium var blevet kulegravet, ønskede man fra fremskridtspartiets side yderligere et møde, ikke for at fremsætte et ændringsforslag, men blot for at tilføje mængden af papir yderligere et par sider. Jeg synes, det er beklageligt, at jeg er nødt til at sige det.

Jeg må også nævne, at der i tillægsbetænkningen refereres fra udvalgsarbejdet, og de oplysninger, der fremkommer, tages til indtægt for den eller dem, der har nedfældet bemær-

ningerne; jeg må bede om lidt tolerance. Vi havde i udvalget fået alle oplysninger til et dybtgående arbejde, og de oplysninger, der kom frem i det møde, vi havde mellem anden og tredje behandling, havde medlemmerne tidligere fået.

Erlendsson (FP):

Jeg kan naturligvis ikke modtage de bebrejdelser, som hr. Gunner Baunsgaard her har rettet imod mig.

Det spørgsmål, der var tvivl om, var besvaret i ministerens skriftlige svar til udvalget, som var mig bekendt, men det tilfredsstillende ikke det standpunkt, som var fremskridtspartiets: at der ikke må diskrimineres mod andre danske statsborgere, og at der ikke må være tvivl om, at de har de samme rettigheder efter den 1. januar 1977, som de hidtil har haft. Det, som stod i loven, og som stod i den nye lov, var, at danske statsborgere fortsat skulle have tilladelse til at fiske i de danske fiskevande omkring Grønland. Det er ikke tilfredsstillende, når den foreslåede ændring af § 11 går ud på at give fremmede landes statsborgere disse rettigheder, uden at der skal søges om det, idet de får det ifølge international aftale, som Danmark slutter med andre lande.

Jeg nævnede ved sagens andenbehandling over for ministeren, at jeg ønskede, at ministeren fra talerstolen skulle forsikre, at den bekendtgørelse, som efter § 1, stk. 8, kan udstedes af ministeren, om, at danske statsborgere fortsat vil have sådanne rettigheder, vil blive udstedt samtidig med lovens ikrafttræden og senest den 1. januar 1977. Hvis ikke ministeren ville det, bad jeg om et nyt samråd. Det fik vi, og det er jeg taknemlig for, og vi fik i dette samråd klaret det spørgsmål, der var tvivl om.

Vi er derfor tilfredse med det udfald, sagen har fået, men vi er meget forundrede over, at alle andre medlemmer af udvalget ønskede at forhindre os i at afgive en tillægsbetænkning, som vi skal have efter forretningsordenen, hvilken vi måtte henvise til for overhovedet at komme igennem med denne parlamentariske skik, der er tydeligt nedfældet i § 8, stk. 10. Men som sagt er vi tilfredse med det udfald, sagen har fået, og jeg takker ministeren for hans imødekommenhed.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om